

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně : **A. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.8.2009 , **o přiznání starobního důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení postoupila zdejšímu krajskému soudu podání žalobkyně ze dne 26.8.2009 směřující proti rozhodnutí o starobním důchodu. Žalobkyně v tomto podání uvedla, že je přesvědčena, že vyměřený důchod je nízký a navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na příslušná ustanovení zákona č. 155/1995 Sb. a zák. č. 100/1988 Sb., přičemž uvedla podrobný rozbor tohoto výpočtu.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 13.8.2009 číslo X, připojeným dávkovým spisem žalobkyně, a dále spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 20Cad 5/2009, zejména rozsudkem ze dne 7.10.2009. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového spisu vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že napadeným rozhodnutím žalovaná přiznala žalobkyni starobní důchod od 17.2.2009 dle ust. § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a dle čl. 45 a 46 odst. 2 Nařízení rady (EHS) 1408/71. Starobní důchod tímto rozhodnutím žalovaná žalobkyni přiznala ve výši 685,- Kč měsíčně.

Žalobkyně byla poživatelkou „díličního“ částečného invalidního důchodu v období od 8. 6. 200 do 1.11. 2008. Žalovaná tedy postupovala zcela v souladu s citovanými předpisy, když žalobkyni přiznala starobní důchod dle ust. § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.

Výpočet starobního důchodu bylo nutné provést podle předpisů platných do 31. 12. 1995, tedy dle zákona č. 100/1988 Sb. i podle předpisů platných dle zákona č. 155/1995 Sb., tedy po 1. 1. 1996.

Žalobkyně je narozena dne 21. 2. 1949, důchodový věk tak dosáhla dne 21. 10. 2005. K tomuto datu získala v České republice 904 dnů pojištění (1 rok a 174 dnů) a v Polsku 10354 (28 let a 134 dnů pojištění) celkem tedy 11 258 dnů pojištění (30 roků a 308 dnů pojištění). Po 21. 10. 2005, tedy po dni vzniku nároku na důchod, do 16. 2. 2009 pak získala žalobkyně 1206 dnů pojištění, avšak 56 dnů z toho je vyloučená doba. Bylo proto započítáno pouze 1150 dnů. K dosažení celého dalšího roku pojištění chybělo žalobkyni 57 dnů, a proto byly odečteny z doby po vzniku nároku na starobní důchod a přičteny k celkové době pojištění, která tak činí 31 roků (11315 dnů). Žalobkyně tedy získala (dle formuláře E 205 PL) celkovou dobu pojištění 12 464 dnů pojištění (34 roků a 54 dnů), z toho na území České republiky dobu pojištění v rozsahu 904 dnů (1 rok a 174 dnů) a na území Polska dobu pojištění v rozsahu 11 560 dnů (31 roků a 245 dnů pojištění). Doba pojištění po vzniku nároku na starobní důchod činí 1093 dnů.

V rozhodném období 1986 až 2008 nezískala žalobkyně ani jeden kalendářní rok pojištění s vyměřovacím základem na území České republiky. Proto bylo postupováno dle čl. 47 odst. 1 písm.d/ Nařízení – jako základ pro výpočet osobního vyměřovacího základu byl vzat rok 1968, kdy získala 155 dnů pojištění a 3 dny vyloučené doby . Vyměřovací základ činil 5 539 Kč.

Průměrný denní indexovaný výdělek byl v předmětné věci vypočten jako vyměřovací základ za kalendářní rok 1968 vynásobený příslušným koeficientem nárůstu všeobecného vyměřovacího základu platný pro rok 1968 (§ 17), vyděleným počtem dnů, ve kterém byl vyměřovací základ získán, zmenšeným o počet vyloučených dob:

vyměřovací základ za r.1968 x koef.nárůstu všeobecného vyměř.základu pro r.1968
počet dnů, za který byl vyměř. základ v r.1968 získán zmenšený o počet
vyloučených dob

$$5539 \times 13,7187 = 499,9211$$

$$152 (155-3)$$

Takto vypočtený průměrný denní indexovaný výdělek sloužil jako základ pro výpočet vyměřovacích základů za jednotlivé kalendářní roky rozhodného období 1986 až 2008 a postupováno bylo podle následujícího vzorce :

denní indexovaný výdělek x počet dnů za kalendářní rok

koeficient nárůstu všeobecného vyměř. základu pro daný kalendářní rok

Stanovení vyměřovacího základu např. pro **rok 1986** :

$$499,9211 \times 365 = 22961$$

$$7,9470$$

Vyměřovací základ za kalendářní rok 1986 byl stanoven ve výši 22961,- Kč. Obdobným způsobem lze postupovat u všech dalších kalendářních let rozhodného období 1986 až 2008.

OVZ byl stanoven částkou 12986,- Kč a protože přesahuje výši VZ 10.500,- Kč, byla výše VZ v souladu s § 15 zák. č. 155/1995 Sb. stanovena následovně :

Plně..... 10.500,- Kč

30% (od 10.500,- do 12.986,- Kč) 746,- Kč

Výpočtový základ **11.246,- Kč**

Za 31 roků pojištění hodnocených po á 1,5% činí procentní výměra starobního důchodu 46,50% VZ, tj. 46,50% z Kč 11.246,- = Kč 5.230,-.

Za dobu pojištění po vzniku nároku na starobní důchod tj. za 1093 dnů náleží procentní zvýšení za každých 90 kalendářních dnů ve výši 1,5% VZ, tj. 12x1,5% VZ, a tj. 18% z částky 11.246,- Kč, tj. 2.025,- Kč. O tuto částku se navyšuje výše procentní výměry starobního důchodu 5.230,- Kč na celkových 7.255,- Kč (5230+2025).

Starobní důchod činí :

procentní výměra důchodu	Kč 7.255,-
<u>základní výměra</u>	<u>Kč 2.170,-</u>
celkem	Kč 9.425,-.

V daném případě výše starobního důchodu byla stanovena s přihlédnutím ke čl. 45 odst. 1 Nařízení, a proto podle jeho čl. 46 odst. 2 byly výše procentní výměry i základní výměry starobního důchodu upraveny následovně :

V českém důchodovém pojištění žalobkyně získala dobu pojištění v rozsahu 904 dnů, v polském 11560 dnů pojištění, celkově 12464 dnů pojištění. Tím, že procentní výměra byla stanovena s ohledem na dobu pojištění získanou v Polsku, byly jednotlivé složky starobního důchodu upraveny v poměru délky dob pojištění získaných na území České republiky k celkově získané době pojištění, tudíž výše starobního důchodu podléhá tzv. „dílčení“ podle vzorce :

$$\frac{\text{procentní (základní) výměra důchodu} \times \text{délka doby pojištění na území ČR}}{\text{celková délka doby pojištění}}$$

$$\text{procentní výměra : } \frac{7255 \times 904}{12464} = 527,- \text{ Kč}$$

$$\text{základní výměra : } \frac{2170 \times 904}{12464} = 158,- \text{ Kč.}$$

V daném případě představuje rozhodné období dobu od roku 1999 do roku 2008 do něhož byly zahrnuty indexované příjmy stanovené v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. d) Nařízení. Pět výdělkově nejvýhodnějších kalendářních let bylo stanoveno za roky 2008-2007-2006-2005-2003 a průměrný měsíční výdělek byl stanoven částkou 12.880,- Kč.

Podle § 12 odst. 6 z.č. 100/1988 Sb. převyšuje-li průměrný měsíční výdělek částku Kč 2.500,-, počítá se částka Kč 2.500,- v plné výši, z částky nad Kč 2.500,- do Kč 6.000,- se počítá jedna třetina a z částky Kč 6.000,- do Kč 10.000,- se počítá jedna desetina. K částce nad Kč 10.000,- se nepřihlíží.

Průměrný měsíční výdělek ve výši 12.880,- Kč byl upraven na 4.067,- Kč :

Plně	2.500,- Kč
1/3 z 3500 (6000-2500)	1.167,- Kč
1/10 z 4000 (10000-6000)	400,- Kč
celkem	4.067,- Kč.

Za 29 roků činí starobní důchod 54% průměrného měsíčního výdělku :

Za 25 roků 50%

Za 4 roky ve III. prac. kategorii 4%

Celkem za 29 let 54% průměrného měsíčního výdělku.

Starobní důchod tedy činí 54% průměrného měsíčního výdělku, tj. 54% z Kč 4.067, tj. Kč. 2.197,- měsíčně.

Jak výše uvedeno, žalobkyně získala dobu zaměstnání (pojištění) po vzniku nároku na starobní důchod v rozsahu 1093 dnů.

Podle § 23 odst. 1 zák. č. 100/1988 Sb. občan, který je zaměstnán po vzniku nároku na starobní důchod a nepobírá tento důchod nebo jeho část, invalidní důchod nebo důchod za výsluhu let, se zvyšuje starobní důchod za každých 360 kalendářních dní zaměstnání o 4% průměrného měsíčního výdělku, z něhož se vyměřuje, popřípadě byl vyměřen, důchod; nebyl-li občan zaměstnán po dobu 360 kalendářních dní, zvyšuje se starobní důchod za každých dalších 90 kalendářních dní zaměstnání o 1% průměrného měsíčního výdělku, z něhož se vyměřuje, popřípadě byl vyměřen, důchod.

V předmětné věci se proto starobní důchod zvyšuje za dobu zaměstnání po vzniku nároku na tento důchod o 12% PMV (3×360 dnů, tj. $3 \times 4\% = 12\%$ PMV), což je 12% z částky 4.067,- Kč. Procentní navýšení za dobu zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod činí 489,- Kč a přičítá se k výši starobního důchodu 2.197,- Kč na 2.686,- Kč měsíčně.

Podle z. č. 76/1995 Sb. se starobní důchod Kč 2.686,- dále zvyšuje o 38,6% své výše, tj. o Kč 1.037,- na Kč 3.723,- Kč měsíčně.

Výše starobního důchodu vypočtená podle z. č. 100/1988 Sb. činí Kč 3.723,- měsíčně je nižší než výše starobního důchodu resp. procentní výměry starobního důchodu stanovená podle zák. č. 155/1995 Sb. – 7.255,- Kč měsíčně (před „dílčením“).

Podle ust. § 28 a 29 zák.č. 155/95 Sb. má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl důchodového věku, popř. splňuje další podmínky stanovené v zákoně. Nárok na starobní důchod má, získal-li dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod, nebo 15 let a dosáhl alespoň 65-ti let věku.

Dle ust. § 29 písm. a/ zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod.

Podle čl. 46 odst. 2 Nařízení tam, kde podmínky vyžadované předpisem členského státu ohledně získání nároku na dávky jsou splněny jen po aplikaci čl. 45a nebo čl. 40 odst. 3 platí, že se základní a procentní výměra důchodu stanoví v částce odpovídající poměru délky dob pojištění získaných podle českých právních předpisů k celkové době pojištění získané ve všech členských státech.

Podle čl. 46 odst. 2 Nařízení se nejprve stanoví tzv. „teoretická částka“, tj. důchod, na který by měla osoba nárok, kdyby všechny doby získané v různých členských státech Společenství byly splněny v příslušném členském státě, jehož instituce provádí výpočet důchodu. Na základě této „teoretické částky“, je pak skutečná částka dávky stanovena v poměru doby pojištění získané v dotyčném státě k celkové délce doby pojištění. Doba pojištění získaná ve členském státě se hodnotí pouze pro nárok nikoli pro výpočet výše.

Námítky žalobkyně proti přezkoumávanému rozhodnutí ze dne 13.8.2009 byly uvedeny pouze ve zcela obecné rovině, a to totiž, že nesouhlasí se stanovenou částkou priznaného důchodu „ze strany České republiky“, přičemž krajský soud

shledal, že při výpočtu jejího starobního důchodu žalovaná nepochybila. Žádné jiné námitky žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí nevznesla.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná právo náhrady nákladů řízení ze zákona nemá. Výrok o náhradě nákladů České republiky je odůvodněn ust. § 36 odst. 2, kdy náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 25.listopadu 2011

Samosoudkyně:

JUDr. Miroslava Ježoviczová

